

thi det ærede Medlems Svinehold er ikke noget faktisk tilstedeværende Svinehold, det er et politisk Svinehold. Det ærede Medlems Svinehold er af den Art, at hans Svin producerer til godt Udbytte, naar hans Venner staar i Spidsen for Regeringen. Naar det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) er Konseilspræsident, tror jeg, der knap og nap er Balance i det politiske Svinehold, og jeg har ikke været i fjerneste Tvivl om, at saa længe jeg er Indenrigsminister, vil disse Svin paa ingen Maade producere til mere end til 30 Kr.s Tab.

Man har her i Rigsdagen fra forskellige Sider sagt, at det var dog nødvendigt, at vi forhandlede om disse Sager, og at man ikke forstod, hvorfor Regeringen ikke var villig til Forhandling om disse økonomiske Sager. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), hvis Tale jeg i disse Sager altid hører med Interesse, fordi han i Modsætning til mange andre ser ud i Fremtiden og tænker over, hvad det er, der sandsynligvis melder sig efterhaanden, bør vide, at der ingen som helst Uvillie er til Forhandling med Rigsdagen om disse Sager. Men jeg maa have Lov til at spørge — ikke særlig det ærede Medlem, men andre, der har givet sig Udseende af at have været mere fremsynede end Kolleger: Den Gang vi havde den store Debat om Fodringsforbudet — hvor kan det; da være, at ingen af dem rejste sig og sagde: Idet vi gaar til dette Fodringsforbud, er det nødvendigt at træffe de og de Foranstaltninger med Hensyn til Indførsel af fremmed Korn. Hvorfor rejste det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sig ikke og sagde: Idet vi gaar til Fodringsforbud, maa vi samtidig gaa til store Indkøb af fremmed Korn. Jeg tror, jeg ved, hvorfor det ærede Medlem ikke gjorde det, det var, fordi han den Gang, ligesom tidligere, altid har været mod Køb af fremmed Korn. (P. Th. Nielsen: Det er usandt!). Det ærede Medlem har altid været mod Køb af fremmed Korn, og jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem nu igen ønsker at vikle sig ind i en Affære, hvor det kan dokumenteres naar som helst, at han stadig ved alle Lejligheder har udtalt sig mod Køb af fremmed Korn. En Gang har det ærede Medlem tiltraadt Køb af Korn til Oplagring i København, og han har forklaret hvorfor. Men det ærede Medlem har saavel i Kommissionen som overfor mig i Finansudvalget udtalt, at det burde være dansk Korn og ikke fremmed Korn. Dette var den eneste Gang; i øvrigt har det

ærede Medlem lige til nu i disse Dage, da der samtidig med denne Forespørgsel kommer en Indstilling fra den overordentlige Kommission, der opfordrer til Indkøb af fremmed Korn, været imod Køb af fremmed Korn.

Der er fremsat 3 forskellige Paastande paa Overgang til Dagsordenen, og man har fra forskellige Sider spurgt, hvorfor Regeringen ikke kunde modtage baade den ene og den anden af dem. Venstre har gennem sin Ordfører og gennem andre Talere ladet Regeringen vide, at det ikke var deres Hensigt i nogen Maade at fortrædige denne og allermindst at opfordre den til at træde tilbage. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) udtalte ligeledes, at der intet som helst politisk laa i Dagsordenerne eller i Fremsættelsen af dem, og at han derfor ikke forstod, hvorfor Regeringen stillede sig paa det Standpunkt at forlange en Tilslutning og at afvise de Dagsordener, der ikke gav Udtryk for en saadan, og det ærede Medlem talte i denne Forbindelse om, at det maatte bero paa nogen Ømfindtlighed. Men enhver maa dog kunne forstaa, at saadan forholder Sagen sig ikke. Enhver maa dog kunne forstaa, at naar man spørger Regeringen, om den vil forandre den Kornpolitik, den for Øjeblikket følger, og Regeringen efter den nøjeste Overvejelse svarer, at Regeringen har valgt denne Kornpolitik, fordi den ansaa den for den rette, og fordi ingen af de andre Veje, der er foreslaaede her, forekom den at være at foretrække, at den altsaa ikke er i Stand til at forandre denne, og man saa alligevel fra anden Side foreslaar positivt at ændre Kornpolitikken, kan Regeringen hertil kun svare: Ja, hvis Folketinget ønsker Kornpolitikken ændret, er det noget, Folketinget raader over, men denne Regering kan ikke føre den ændrede Kornpolitik. Det har intet som helst med Ømfindtlighed overfor Kritik at gøre. Det er ganske simpelt Udtryk for de faktiske Forhold, som det politiske Liv byder. Hvorledes kan man tro, at jeg, der efter den nøjeste og grundigste Overvejelse og efter Indstilling af den Kommission, der er nedsat i Overensstemmelse med, hvad De Herrer vidste vilde ske, da Loven blev givet, og som har været vor Raadgiver i disse Sager, og efter at have faaet denne Kommissions Raad, har valgt en bestemt Vej, nu, naar der siges, at nu skal vi standse, nu skal vi gaa om ad en hel anden Gade, da kan sige andet end: Ja, saa træder jeg tilbage fra denne Plads, lad saa en anden føre den Politik, De Herrer foretrækker.